

VAN HET BESTUUR

STICHTING KOEVOET

We zijn nu een ruim een jaar bestuurslid van Stichting Koevoet. Vorig jaar zijn we vooral bezig geweest om stichting Koevoet een stevige basis te geven, en die hebben we nu gevonden in samenwerking met Agro Eco. Bij die basis hebben we gekozen voor een meer zelfwerkend netwerk, dat betekent dat we het project met elkaar moeten maken, boeren en burgers samen. Dat zien we ook terug in deze Koevoet, waar adoptievrienden en boeren interessante stukjes hebben geschreven en waarin we ook kunnen lezen dat burgers mee hebben geholpen de laatste dikke Koevoet te versturen.

Ik wil aan boeren vragen om betrokken te zijn bij het gehele project en te komen met goede suggesties en mee te werken om het project in zijn geheel op een hoger plan te trekken. Aan de burgers wil ik vragen of zij hun boer misschien kunnen ondersteunen met het werven van adoptievrienden of het schrijven van ervaringen voor de nieuwsbrief van de boerderij, want de boeren moeten vanaf januari meer werkzaamheden voor het project zelf doen.

Op 13 april organiseren we weer de landelijke Adopteer een Koe dag (de boer krijgt daar een uitnodiging voor) waar de boer met zijn burgers van harte welkom is om samen te werken aan het versterken van Adopteer een Koe.

JUBILEUMNUMMER KOEVOET 27-28

Eind februari werden alle adoptievrienden en Adopteer een Koe boeren verrast door een behoorlijk late nieuwsjaarwens van Stichting Koevoet: Een dubbeldik (27/28) bewaarnummer van de Koevoet. Initiatiefneemster Anne Stijkel doet hierin samen met drie deelnemende boeren van het eerste uur verslag van het 5-jarig bestaan van Adopteer een Koe. Een initiatief dat nog steeds veel draagvlak heeft in onze maatschappij. Daarom waren we erg blij met een eenmalige donatie die het mogelijk maakte deze 'glossy' koevoet naar al onze trouwe adoptievrienden en Adopteer een Koe boeren te sturen zonder dat dit ten koste zou gaan van het geld voor de boeren. De meeste mensen ontvingen het boekje positief en gaven het nummer een mooi plekje in hun boekenkast. Een enkeling was bang dat de boeren ervoor moesten betalen en weer een ander vond het wel weer tijd worden voor meer verhalen over de koe, over de boer en over het contact van de burger met het boerenleven. Hopelijk vind u dat in dit nummer weer terug.

Het jubileumboek was om nog een reden bijzonder. Voor het eerst in ongeveer 2,5 jaar hebben we namelijk weer gebruikt gemaakt van een vrijwilligerspool om de koevoet verzendklaar te maken. De opkomst in Bennekom was goed en de mensen hebben enthousiast en gezellig met elkaar de klus geklaard. Speciale gasten waren toch wel Henk Groenendaal en Nettie Lammers die net als 3 jaar geleden weer van de partij waren.

Heeft u ook interesse om zo nu en dan vrijwilligerswerk te doen voor Adopteer-een-Koe of mee te denken of schrijven met deze nieuwsbrief? Laat het dan even weten aan Tineke Benist: benist-lammers@planet.nl of Boris van Oirschot: e-mail: boris@wereldgift.nl

Heeft u het bewaarnummer (27-28) van de Koevoet gemist maar bent u wel nieuwsgierig, of wilt u er een aantal om nieuwe adoptievrienden mee te werven? Laat het ons weten: we hebben er nog een aantal liggen. Op=op!

Monique van der Laan en Boris van Oirschot

INCASSO ADOPTIEVRIENDENGELD

We hadden jullie per brief aangekondigd dat het adoptievrienden geld per februari geïncasseerd zou worden. Door omstandigheden is deze incasso uitgesteld naar april.

AEK NIEUWS

LOUTERENDE VAKANTIE IN KAMERIK

In plaats van een weekje skiën besloten wij dit jaar eens iets nuttigs te doen. Voorwaarden: niet ver reizen, lekker buiten en iets leren. Via Google kwamen we op de site van de biologische melkveehouderij van Monique en Koos van der Laan in Kamerik. Een schot in de roos.

Als antwoord op ons mailtje of we een weekje mogen meewerken, belt Koos ons de volgende morgen al uit bed. We zijn van harte welkom. Een paar weken later rijden we op zondagavond naar Kamerik. Normaal gesproken gaat onze wekker om acht uur en vinden we dát al vroeg, deze week staan we om zes uur op. Tegen achten hebben we er al zo'n anderhalf uur stalwerkzaamheden opzitten. Na het ontbijt met het hele gezin is het tijd voor het echte werk: een potstal uitmesten. De ammoniaklucht is wat bedwelmend, maar als de klus geklaard is, heb je wél het gevoel dat je iets hebt gedaan. 's Middags trakteert Koos ons en zijn twee dochtertjes op een trekkershow in de buurt. Mijke van nog geen vijf maakt grote indruk met haar uitgebreide kennis van landbouwwerktuigen. Na een lekker maal van eigen suddervlees met biologische aardappelen en groenten, rollen we al vroeg ons nestje in boven de stal. Twee zinnen lezen en weg zijn we.

Zo vergaat het ons bijna de hele week: 's ochtends en 's avonds hebben we onze vaste karwijtjes tijdens het melken. Koeien naar de melkput brengen, poep opruimen en kuilgras opgooien. 's Middags doen we meestal iets speciaals, zoals wilgen knotten, moestuin omspitten of nog een potstal uitmesten. En 's avonds na het melken en een kopje thee gaan we vroeg slapen.

De frisse lucht en de lichaamsbeweging doen ons natuurlijk goed. Maar ook het ritme van het werk, de aanwezigheid van de herkauwende, vriendelijk zuchtende koeien en het rondlopen in overalls vol mestvlekken doen wonderen. Voor ons heeft deze vakantie meer dan zijn doel bereikt. Geestverruimend, zou je kunnen zeggen. Nooit gedacht dat er zoveel vrijheid schuilt in zo'n regelmatig bestaan. Het zal de ruimte en de natuur wel zijn. En ook de aanstekelijke tevredenheid van de familie Van der Laan. Een hele eer om een week te mogen meeleven.

Natuurlijk hebben we ook een koe en een stier geadopteerd. De koe heet Nellie 54 en werd geboren op de dag dat wij kennis kwamen maken op de boerderij. Het kleinste en mooiste stiertje van de boerderij mochten wij een naam geven en die hebben we

vernoemd naar een goede vriend: Gijsbert. De adoptie van Gijsbert deden we cadeau aan onze vriend, met foto én certificaat. Gijsbert en Gijsbert zijn er heel blij mee.

Sofie Coronel & Ivo Rigter

MAN BIJT HOND

Houdt het in de gaten: we hebben vernomen dat Man Bijt Hond samen met een adoptievriend bij haar koe op bezoek gaat! Volgende keer meer hierover...

LANDELIJKE KOEVOETDAG

Op vrijdag 13 april is de tweede landelijke netwerkdag voor boeren die meedoen aan Adopteer een Koe. Een dag voor enthousiaste boeren én burgers die verder willen met Adopteer een Koe. De dag staat in het teken van ontmoeting tussen boeren en burgers, het uitwisselen van ervaringen en nadenken over een gezamenlijke koers.

In de ochtend delen we ervaringen met verbinden en verduurzamen en vertellen AEK boeren hoe zij een succes maken van hun adoptievrienden dagen en hoe zij nieuwe adoptievrienden werven.

Na de lunch zijn er twee workshops en daarin kijken we vooruit.

1. Hoe gaan we verder met Adopteer een Koe?
2. Hoe kunnen we de aantrekkingskracht van de biologische sector vergroten in partnerschap met consumenten?

Waar willen we **met elkaar** naartoe? Sinds het project vorig jaar is verzelfstandigd staan we voor de uitdaging er samen een succes van te maken: boeren, adoptievrienden en wij als bestuur. Met elkaar zijn we het project Adopteer een Koe. We verwachten daarom dat deelnemende boeren op deze dag aanwezig zijn. Daarnaast is ook de inbreng van adoptievrienden zeer welkom. Het is enorm belangrijk dat we dit project samen verder ontwikkelen.

De dag vindt plaats op boerderij de Zonnehoeve in Zeewolde. In de rubriek nieuwe gezichten een stukje van Piet van IJendoorn zelf, over zijn bedrijf.

In verband met de workshops en lunch is aanmelding noodzakelijk. Ben je adoptievriend(in) en wil je ook graag komen? Neem dan contact op met "jouw" boer. De aanmelding voor burgers verloopt namelijk via de boeren.

Datum: Vrijdag 13 april 2007

Tijd: 10.30 – 15.30

Kosten: Euro 10,- voor de lunch, op de dag zelf te voldoen

Plaats: De Zonnehoeve, Priempad 6, 3896 LJ Zeewolde

klik [hier](#) voor het volledige programma.

THE REAL DIRT ON FARMER JOHN

Boeren en consumenten, geroerd door deze film, overwegen nauwere samenwerking.

Hoe kunnen we de verregaande vervreemding tussen boeren (voedsel producenten) en buitenlui (consumenten) in wederzijdse betrokkenheid omvormen? Welke mogelijkheden zijn er om boeren en consumenten constructief samen te laten werken? Rondom deze vraag organiseerde Jos van Oord (De Kamers) samen met gastheer Jan Huygen in

december een avond waarop "samen eten en samen film kijken" gecombineerd werden.

Als publiek zijn bewoners uit de directe omgeving van de Eemlandhoeve uitgenodigd. Er komen zo'n veertig boeren, burgers en buitenlui op af; particulieren en ook beleidsmakers uit de streek. Na een drankje groeperen de aanwezigen zich rondom een zestal tafels, waar ze onderling kennismaken voor ze langs de lange tafel lopen om daar, uit het gulle aanbod, op te scheppen wat ze lekker vinden. De kok heeft goed werk geleverd, waarbij de biologische producten niet vergeten zijn. Tijdens het eten wordt de onderlinge kennismaking geanimeerd voortgezet tot en met de afterdinner koffie. Daarna is het tijd voor de film. Jan Diek van Mansvelt leidt de film, die hij het jaar daarvoor op het IDFA festival in Amsterdam had ontdekt, kort in.

Farmer John Peterson, uit de Midwest (Illinois, zuid van Chicago), vertelt daarin over zijn jeugd, adolescentie en volwassenwording op het ca 120 ha grote gemengde akkerbouw en veehouderij bedrijf dat hij op zijn achttiende moet overnemen van zijn vader die aan astma sterft. Tegelijk met zijn bedrijfsleiderschap begint hij een HTS opleiding dichtbij, waar hij – tot veler verbazing - voor een kunstopleiding kiest. Daar is hij voor zijn studiegenoten een gastvrije held: ze maken één groot atelier van zijn bedrijfsgebouwen. Maar John ziet daarnaast kans zijn bedrijf nog jarenlang goed te runnen: met grote hypotheeken die de banken hem en andere boeren gretig verstrekken. Maar dan, eind tachtiger jaren, stort de markt in, en gaat de ene na de andere boer failliet. Zo ook John, die slechts zo'n 7 ha weet over te houden, met daarop lege en uitgeleefde gebouwen. Na twee jaar lang grotendeels ondergedoken geleefd te hebben op de resten van zijn boerderij gaat hij naar Mexico, en ontdekt daar in de twee volgende jaren dat hij - door te schrijven over de landbouwgeschiedenis, en over zijn persoonlijke leven in het bijzonder - allengs weer iemand wordt die er mag zijn.

Na allerlei ontwikkelingen, dramatisch en af en toe bepaald aangrijpend, eindigt de film als John kans heeft gezien zijn bedrijf om te vormen tot een "Community Shared Agriculture" (een bedrijf dat boer en gemeenschap onderling delen). Burgers investeren in het bedrijf, komen er helpen en delen mee in de oogst in de vorm van groentenpakketten. Zeker als in het slot van de film te zien is hoe de CSA klanten een aantal aangrenzende hectares voor 'hun' boerderij terugkopen, en samen met de boer een prachtige houten schuur bouwen, gaat er een golf van blijdschap door de zaal.

In ons land wordt zo'n systeem ook wel Pergola genoemd, naar de gemeenschappelijke koepel; zie b.v. www.oosterwaarde.nl/pergola.htm. Wat de groentenpakketten betreft (b.v. van een verdeelcentrum als Odin) is het in ons land de gewoonte dat je die van week tot week bestelt. Je kunt dat bij Odin ook voor fruit, vlees en zuivel doen. Voor de groentenpakketten per boerderij ga je meestal een langer contract aan, waarbij je voor kortere of langer tijd vooruit betaalt. In de Verenigde Staten is het gebruikelijk dat je in één keer voor het hele jaar dan wel groeiseizoen vooruitbetaalt. De klanten worden dan mede-ondernemers, en kunnen in geval van krappe financiën ook een af te spreken aantal weken per jaar meewerken om hun pakket te verdienen.

Jan Diek van Mansvelt

MIJN KOE EN IK

Een nieuwe rubriek over de relatie van adoptievrienden met hun eigen koe. Deze keer een portret van Junus, een echte koeienfan uit Deventer.

Ik heb een passie voor koeien. Deze passie is op latere leeftijd ontwikkeld, zo rond mijn dertigste levensjaar. Ik ben nu 48, dus al ruim 18 jaar heb ik iets met koeien. Het is ontstaan toen ik een keer tijdens het vissen deze beesten langs de waterkant ben gaan observeren. Als ik in het buitenland ben, mag ik deze 'melkproducenten' ook altijd graag bewonderen. Je staat er echt van te kijken hoeveel soorten er rondlopen op deze wereldbol!

Ik vind koeien mooie, eigenwijze en nieuwsgierige beesten. Kooien zijn er in soorten of, beter gezegd, in rassen. In Nederland zie je vooral de Roodbont en de Zwartbont. Heel zeldzaam zijn de Groninger Blaarkop en de Lakenvelder. Maar er zijn na de uitbraak van de mond- en klauwzeer (2001) andere rassen bijgekomen in Nederland. Ik kan uren naar deze beesten kijken. Het werkt haast therapeutisch. Ga maar eens een poos naar een koe kijken, je zult zien dat het ontspannend werkt. Koeien zijn namelijk erg relaxt. Om dit zelf te ervaren moet je maar eens een bezoekje brengen aan een boerenbedrijf met koeien (wel even vragen) en rondkijken in en buiten de stal. Kijk dan ook meteen naar de kalfjes. Schitterend.

Ik ben niet zo iemand die allemaal artikelen koopt/ verzamelt over koeien. Ik heb er wel wat, maar niet veel, anders krijg ik thuis ruzie met mijn vrouw. Ik heb wat keukenartikelen met een koeienprint. En een kleine kunstkoe. Geen grote, waar je er veel van ziet. Dat vind ik niet origineel en bovendien zijn ze erg duur. Ik heb wel een paar bijzondere replica's van koeien uit Europa en een paar uit Amerika. Zo heb ik er een staan van het Charolais ras uit Frankrijk/Zwitserland, de Angus uit Ierland, de Texas Longhorn, Nederlandse koeien en een Limousin uit Frankrijk. Ik heb ook een heel interessante rundveegids over koeienrassen van over de hele wereld. Hier staat ook veel informatie in over de verdwenen en uitgestorven rassen. Daarnaast heb ik wat handgemaakte koeien uit Afrika, Oostenrijk en Duitsland.

Sinds een paar jaar ben ik adoptievriend van een boerenbedrijf uit Voorst van de familie Hupkes. Ik heb een adoptiekoe genaamd Doortje. Via de internetsite www.adopteereenkoe.nl kwam ik op het idee mijn eigen koe te adopteren. De actie 'Adopteer een Koe' is ontstaan na de uitbraak van mond en klauwzeer in 2001. Boeren, en ook veel burgers, voelden zich verloren, machteloos. Maar ze vonden manieren om uit die crisis nieuwe kansen te scheppen. 'Adopteer een Koe' streeft naar welzijn voor het vee, gezonde producten, milieuvriendelijk produceren, een goed inkomen voor de boeren, aandacht voor natuur en landschap en een hechtere band tussen boeren en burgers. Kort gezegd: de actie wil verbinden en verduurzamen. Als we dat voor elkaar willen krijgen, moeten burgers en boeren er samen de schouders onder zetten. Dankzij 'Adopteer een Koe' komen ze met elkaar in contact. Dus boeren kunnen hun bedrijf duurzamer maken en burgers kunnen dat ondersteunen.

Ik hoop dat de boerenbedrijven zo lang mogelijk kunnen blijven bestaan. Koeien horen gewoon thuis in Nederland. En zolang ze bestaan zijn ze nog niet van me af. Ik blijf van deze beesten houden!

(uit het personeelsblad van Gemeente Deventer)

Oproep: Wil jij ook graag iets vertellen over jezelf en jouw passie voor koeien, of weet je iemand anders die een bijzondere band heeft met zijn adoptiekoe?

Schrijf dan zelf een stukje voor de Koevoet en stuur dit naar Meike van Roekel (hoofdredactie): meikevanroekel@hotmail.com

LBC NIEUWS

LOCALE BOER CONSUMENS VERBANDEN

In Gelderland en Overijssel zijn een aantal boeren en tuinders samen met consumenten en burgers bezig met een aantal bijzondere ontwikkelingen. Het illustreert de diversiteit aan vormen van samenwerking die momenteel tussen boeren en consumenten opbloeit. Prachtig toch? Hieronder een aantal illustraties van deze mensen en hun nieuwe uitdagingen.

Walnootboomgaard

Henk en Hillie Bunschoek van tuinderij de Zonnehorst in Punthorst gaan dit jaar met een groep vrienden een stuk grond inplanten met walnootbomen. Ze willen een groep vrienden om zich heen verzamelen die gezamenlijk zorg gaat dragen voor de ontwikkeling van de walnootboomgaard. Daarvoor zijn ze bezig met het oprichten van een vereniging om samen voor het land te zorgen door de bomen te planten, te verzorgen en de vruchten ervan te verwerken en te verkopen. De vereniging zal waarschijnlijk worden opgericht voor de duur van 10 jaar, een periode waarin de leden de Zonnehorst en de walnootboomgaard van binnenuit kunnen gaan beleven.

Zonnedak op de Henricushoeve

Henk Hoefnagel, misschien ken je hem nog van het verhaal in Koevoet 27/28, heeft een nieuw plan. Hij wil een groep vrienden om zich heen verzamelen die gezamenlijk investeren in het dak van de Henricushoeve. Het is nu nog een asbestdak en het gaat een dak met zonnepanelen worden. Veel gezonder voor mens en milieu. De Henricushoeve wordt daarmee zelfvoorzienend in elektriciteit. Hij wil daarmee ook graag een voorbeeld stellen dat biologische boeren - met de hulp van vrienden - klimaatneutraal kunnen worden. De inzet is om het direct met klanten te regelen, dus zonder tussenkomst van een bank, en om de rente en aflossing af te rekenen in producten (vlees, melk, eieren en groenten) en boerderijarrangementen. Henk: 'Ik wil graag mensen om mij heen. Samen kunnen we er wat moois van maken.'

Van groententuin tot tas

Caroline en IJsbrand Snoeij van zorgboerderij 't Paradijs in Barneveld gaan voor de zorgvragers en voor de bewoners van Barneveld een groententuin inrichten en zachtfruit telen. De producten gaan zij door middel van een groentetas verkopen direct aan de consument verkopen. De zorgvragers en vrijwilligers gaan daaraan meewerken. 't Paradijs is een jong bedrijf dat in korte tijd een grote groep zorgvragers en betrokken mensen heeft aangetrokken, en ligt op een prachtige plek aan de rand van Barneveld. Een heerlijke plek om lekker in de natuur met elkaar bezig te zijn.

Energiemelk

Thijs Scholten van landjuweel de Hoeven in Dalfsen vindt het een uitdaging om melk met hoge energetische kwaliteit te produceren. Hij wil dolgraag dat consumenten daarvan kunnen genieten. Thijs weet inmiddels zeker dat de hygiënewetgeving is doorgesloten en afbreuk doet aan de energetische kwaliteit van dagverse melk. Thijs zegt daarover: 'Kinderen met een koemelkallergie kunnen mijn rauwe melk zonder probleem drinken. Mijn melk geeft ze energie. In gepasteuriseerde melk zijn de enzymen die opname van de melk in het lichaam bevorderen dood gemaakt. Het lichaam van allergische kinderen kan er niets meer mee, en daarom reageren ze allergisch. Het kost ze teveel energie om het te verwerken' Thijs gaat een groep klanten aantrekken die wil omschakelen naar rauwe melk.

Voelen dat je leeft

Barbara Roessingh van Landgoedtuinderij de Witte Raaf / Singraven in Denekamp wil dagarrangementen ontwikkelen voor toeristen en voor mensen uit het bedrijfsleven. Ze heeft inmiddels een paar groepen een onvergetelijke dag bezorgd door gezamenlijk op het land of met de verwerking van groenten bezig te zijn. Een van de deelnemers: 'Zo voel je echt dat je leeft.' Door lekker met mensen bezig te zijn op haar bedrijf krijgt Barbara dat gevoel zelf ook.

Samen werken

Fred Beijleveld van Tuinderij Ruimzicht in Halle is nu in zijn derde jaar als tuinder. Hij levert de groenten in groentetassen af bij zijn klanten aan de deur. Hij staat dit jaar voor de uitdaging meer klanten te werven en om vrijwilligers aan te trekken die het leuk vinden om mee te werken. Lilian van Alderen is al enthousiast betrokken. Fred werkt nauw samen met Gerjo Koskamp en Annet Kranenburg, de boer en de boerin van

Boerderij Ruimzicht. Samen willen ze een plek creëren waar mensen op een prettige en ontspannen manier met elkaar, met de grond, de groenten en de koeien bezig zijn.

Zelf oogsten

Frans Groothuizen van de Wolfskuil op landgoed Middachten in de Steeg wil een zelfoogstuintje opbouwen waarin hij voor mensen groenten teelt die ze zelf komen oogsten. Hij is geïnspireerd door vereniging de Nieuwe Ronde die in Wageningen al sinds 1998 actief is.

EVEN VOORSTELLEN

MEIKE VAN ROEKEL, HOOFDREDACTIE KOEVOET

Een paar weken geleden vroeg bestuurslid Monique van der Laan mij of ik de eindredactie wilde doen voor de Koevoet. In Wageningen heb ik Biologische Landbouw en Communicatie gestudeerd en ik wil mij graag inzetten voor de biologische landbouwsector in het algemeen, en een goede relatie tussen boeren en consumenten in het bijzonder. Daarom was ik al meteen erg enthousiast toen Monique mij vroeg en bij deze heb ik mijn eerste bijdrage geleverd voor de Koevoet! Het is nog een beetje wennen daar ik het bestuur, de adoptieboeren en vrienden nog niet zo goed ken. Maar ik zal er zeker bij zijn op de landelijke Koevoetdag op 13 april en ik zie ernaar uit om iedereen daar te ontmoeten.

Ook de Koevoet zelf is in ontwikkeling en leuke ideeën voor stukjes of nieuwe rubrieken zijn altijd welkom. Voor de levendigheid is het leuk als daar ook foto's bijzitten. Je kunt met mij contact opnemen via e-mail: meikevanroekel@hotmail.com

PIET VAN IJZENDOORN, DE ZONNEHOEVE

Op 13 april bent u te gast op onze boerderij de Zonnehoeve in Zeewolde voor de Tweede Koevoetdag. Daarom wil ik jullie graag wat vertellen over ons bedrijf. Mijn naam is Piet van IJzendoorn. In 1982 heb ik het bedrijf samen met mijn partner op verse poldergrond gesticht. We zijn meteen biologisch dynamisch begonnen met een combinatie van melkveehouderij en akkerbouw. We hebben 60 melkkoeien en 60 ha akkerland. Door de jaren heen heeft het bedrijf zich uitgebreid met allerlei activiteiten. In bakkerij het Zonnelied wordt onze eigen baktarwe eerst gemalen en dan verwerkt tot brood. In 1000 ha natuurgebied houden we 120 stuks vleesvee en laten we 150 paarden en pony's opgroeien. Er is een stoeterij en pensionstalling voor 40 paarden. In drie gezinswoningen bieden we huisvesting en begeleiding aan 12 uit huis geplaatste jongeren. Er wonen en werken nu 30 mensen op Zonnehoeve. We werken veel samen met andere boeren, bedrijven en instellingen. We wisselen bijvoorbeeld mest voor stro, en we werken samen in een Hofwebwinkel.

Zonnehoeve wil mensen laten ervaren dat aandacht en respect voor de landbouw, de omgang met dieren en de zorg voor mensen, grondpeilers zijn voor ons bestaan. Om daarvoor op Zonnehoeve nog meer mogelijkheden te bieden hebben we nog volop plannen. We werken aan een landbouw-woon-zorgproject met ouderen, trekkershutten en boerderijcamping en een boerderijwinkel en voorlichtingscentrum.

In 2006 hebben we ons aangemeld voor Adopteer een Koe en ben ik bestuurslid van Stichting Koevoet geworden. Ik zit in het Koevoet bestuur omdat ik samen met mijn collega boeren en adoptievrienden wil bijdragen aan het vormgeven van een nieuwe relatie tussen de landbouw en de samenleving, gebaseerd op respect en aandacht voor alles wat leeft. U bent van harte welkom op Zonnehoeve. Als u nog meer wilt weten kijk dan op onze website www.zonnehoeve.net. Tot 13 april!

Piet van IJzendoorn